

jeg vil være med til, at et folketingsmedlems barn kan få statsbetalt mad i skolen.

Altså i forhold til den ældre, som sidder og venter på at få hjemmehjælp, i forhold til den syge, der venter på at komme til behandling, synes jeg, at man fuldstændig skævvrider debatten, hvis det afgørende for, om man udviser solidaritet, lige pludselig er, om mit barn, når han skal i skole, kan få statsbetalt mad, eller om hans far og mor har et ansvar for at sikre, at barnet får en god kost.

Altså jeg synes bare, at vi skal finde ud af proportionerne og finde ud af, at det nok også er vigtigt, hvis vi vil yde en bedre hjælp til de svageste i det danske samfund, at det så også handler om prioritering, medmindre selvfølgelig man mener, at man bare kan sætte skatter og afgifter op.

Så er jeg inde på det sidste, jeg vil komme ind på her i første omgang, nemlig i forhold til skat-testoppet:

Det er jo fuldstændig rigtigt, som også hr. Aage Frandsen har været inde på, at et skatte-stop, hvor man ikke hæver en indkomstskat eller en afgift i kroner og øre, selvfølgelig er til gavn for alle, kan man sige, ud fra, at alle får noget mere råderum. Men noget af det, der er vigtigt for os, er da, at man med skattestoppet garanterer, at man ikke hæver afgifterne, netop fordi afgiftsstigninger i den form, de kommer til udtryk, jo er til ugunst for de svageste, for de laveste indkomster. Og hvis vi har en politik, der hedder, at vi ikke skal skabe yderligere belastninger for de laveste indkomster i dette land, er det da vigtigt, at man ikke har en politik, der går ud på, at afgifterne bare skal stige og stige i det uendelige.

Og der har hr. Aage Frandsen og de partier, der udgjorde et flertal bag regeringen før valget, et meget stort ansvar for, at man har ønsket at gå videre med den strategi, det kom jo også til udtryk under valgkampen, og der er altså nogle andre, der prioriterer anderledes.

Der har vi valgt at sige, at en af de gode ting ved at lave et skattestop i et samfund, hvor vi i øvrigt mener, at vi har høje skatter og afgifter, er selvfølgelig, at det også er til gavn for den laveste indkomst, hvor man ellers må betale en uforholdsmæssig stor del af sin indkomst til f.eks. vandafgifter, elafgifter og de andre ting, man har været inde på her i debatten allerede.

Vi er medforslagsstillere til et forslag til vedtagelse. Det stemmer vi naturligvis for og for-

venter, at det bliver vedtaget, og at vi så kan komme videre med arbejdet i en fart.

Kl. 11.35

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Hr. Kristian Thulesen Dahl talte også pænt om solidaritet, og så kan det jo undre lidt, at man fra Dansk Folkepartis side vil tage fra de allerfattigste i verden, nemlig fra ulandsbistanden, i stedet for, som vi har foreslået flere gange, at tage fra de allerrigeste i verden, nemlig de multinationale.

Derfor vil jeg gerne høre, om Dansk Folkeparti vil være med til at tage fra de allerrigeste i denne verden til at finansiere velfærd i det danske velfærdssystem, i stedet for at vi tager fra de allerfattigste.

Så omkring kost. Jeg kan sagtens finde ud af at give mine børn mad, og det går jeg ud fra at de andre folketingsmedlemmer også kan, men der er altså en del familier i dette land, som er meget pressede både økonomisk og på andre måder, og hvor det er svært at sikre, at børnene får den ordentlige kost. Og alle undersøgelser og alt, hvad der er foregået ude i skoler og daginstitutioner, viser, at hvis børnene får en ordentlig kost, så er det sådan, at dels lærer de meget mere i skolen og har det bedre, dels forebygger man en række sygdomme, som senere kunne føre til et stort pres på sundhedsvæsenet.

Så hvis man alene gør det op rent samfundsøkonomisk, kan det altså bedre betale sig at sikre, at der er en god kost til børnene, end at man sparer den lille smule, man kan spare dér.

(Kort bemærkning).

Aage Frandsen (SF):

I forslaget til vedtagelse bruger man udtrykket »grønne afgifter«. Mon ikke vi på et tidspunkt skulle definere, hvad vi mener, når vi taler om grønne afgifter?

Der er jo forskellige typer: Der er nogle, som helt klart har til formål at fjerne grundlaget for, at noget produceres, og så lægger man en høj afgift på; så er det noget andet, der kan produceres i stedet for. Så er der f.eks. el, varme og vand, hvor man mener, at det måske er fornuftigt at have et begrænset forbrug i forhold til et overforbrug. Og så er der jo endelig benzinen.

Derfor vil jeg godt spørge hr. Kristian Thulesen Dahl: Hvad er det, man tænker på med grønne afgifter, altså hvad er det for nogle ting? For hvis det bare var el, varme og vand, kunne